

ליצחק טישלר ולתוכנית מהו להו, המתמקדים מזה קרוב לחצי שנה בעשירון אחד של אוכלוסיי ישראל, הן מחזיק בתיקיה-השקעות בבורסה לניירות-ערך, הרוכש והמוכר דירות למטרות ספקולטיביות. התוכנית, המתמרת לפרש את המתרחש בשוקי-ההון, יוצרת בעיני הצופה תמונת-מצב כלכלית של פריחה

מועמד יערי איילו תנאים?

ושיגשוג, וכל קשר בינה ובין המציאות ימקרי בהחלט.

פרס הפחדנות

ליומן השכונת לשרי רז ולאוצר מוטיאון ישראל, שהצטיינו בפחדנות מופת לגת בקטע על עתיקות משה דיין. שוד קופת-הציבור לטובת מישפחת דיין טושר טשה בכתבה עד לבליהכר, כשם שטושר טשה העובדה שכמעט כל עתיקות דיין באו ממקור בלתי-חוקי; מיסחר בלתי-חוקי וחפירות בלתי-חוקיות.

מאחרי הקלעים

יותר לחשוב

מיכתב ששיגר לפני שבועיים יו"ר רשות-השידור, הפרופסור ראובן ירון, למנהל המחלקה-לחברות, אביטל מוכני-זון, נקרא בפי עובדיה-הטלוויזיה "מיסמך ירון לחופש השקפה פוליטית". מיכתב זה הוא פרק אחרון בסידרת מאבקים בעלי גוון פוליטי, שהתנהלו בין אביטל מוכני-זון למישה-ליו"ר הרשות, מיכה ירון.

הפרשה החלה במכרו שנערך לפני כמה חודשים למישרת מנהל מחלקת-החברות, כאשר מנכ"ל הרשות, יוסף לפיד, ומנהל הטלוויזיה דאז, יצחק ("צחי") שימלעני, הבהירו כי המועמד המועדף שלהם הוא מוסינזון. להצעה זו העניק את תמיכתו גם ירון.

המתנגד העיקרי למינויו של מוסינזון לתפקיד זה היה ירון, שטען ברבים כי פעילותו-בעבר של מוסינזון ברשימת ר"ץ, פסלה בעיניו את המועמד לתפקיד. ירון אף אמר ברדיון עיתונאי להעולם הזה את מינויו: "איני רואה מצב שבו היתה עולה לשלטון ר"ץ, והיו מאפשרים את מינויו של איש המפד"ל למישרת מנהל התוכנית בטלוויזיה." עוררדין ירון הבהיר כי הוא מייצג

כותב אני לך בעקבות שיחתנו מיום ו' האחרון וסתור כוונה להעלות על הכתוב את עיקר הדברים שנאמרו באותה הזדמנות.

למען הסר כל ספק, הנני חוזר אלפוא על עמדותי שמכבר: הסקופותיו הפוליטיות של עובד רשות השידור, או של מועמד לעבוד בה, הן עניינו הפרטי. אין בהן כדי לסטול מלכהן. בתפקיד כלשהו.

שוחחתי על כך גם עם המשנה ליו"ר, מר ירון, הכתיב לעיל מבטא גם את דעתי.

"מוסמך ירון" יחי החופש!

מינויו הצפוי של יערי אינו אוטומטי. יש ליערי רשימה של תנאים, שבילעדיהם אינו מוכן להיכנס לתפקיד. ברשימת תנ"י או של יערי: אפשרות לאיזו מחודש של התפקידים ולמינויו ראשי-השולחנות במחלקת-החדשות, החזרת כמה מהכתבים

בוועד המנהל של רשות-השידור גם את עמדותיו של השר המופקד על תיק רשות השידור, זבולון המר. ואילו מוסינזון טען שפגש בשר המר, ועמדה זו לא היתה על דעתו של השר.

מוסינזון, שחש עצמו כנפגע ביותר בשל עירובו עמדותיו הפוליטיות במיקומו על מינויו או אי-מינויו למישרת מנהל התוכנית, הבחין בלחץ שהפעיל ירון על היו"ר ירון והמנכ"ל לפיד, שלא לתמוך במועמדותו.

לבקשתו האישית של לפיד, הסיר מר סינזון את מועמדותו, ושיחרר את ה"מנכ"ל מהתחייבותו לתמוך בו.

ביום שבו הסיר מוסינזון את מועמדותו, הוא יצא למילחמה בינו, תוך איום בתביעה על פי חוק-לשון-הרע. ודאג אף להגשת תלונה נגד ירון בלישכת עורכיי-הדין, על רקע פעילותו זו. ולהצגת שאיל-תות בוועדת-ההינוך של הכנסת. הוא פנה גם לוועד אגודת-העיתונאים בירושלים ולוועדי-עובדי-החדשות-הפקה, בתביעה ש-יפסלו את ירון מלשבת בוועדת-המיכר היום של רשות-השידור.

מיפנה חד בסיכסוך מוסינזון-ירון התרחש, כאשר הצהיר מוסינזון על כוונתו להגיש את מועמדותו למישרת מנהל-הטלוויזיה. מוסינזון איים כי במקביל יפנה לבג"ץ, בתביעה לפסול את ירון מלשבת בוועדת-המיכר.

יו"ר הרשות, הפרופ' ראובן ירון, שר הביטחון את ההשלכות המישפטיות של עתירה מסוג זה. החליט לפשר בין מוסינזון לירון. במיכתב ששיגר למוסינזון רואים עובדי רשות-השידור מיסמך עקרוני, הן מוציא את השקפותיו הפוליטיות של עובד רשות-השידור מכלל דיון או ויכוח בע"תיד, במצבים דומים. בשיגור המיכתב (ראה גלופה) רואה מוסינזון את חיטול הפרשה.

ה"מכתב" של יערי

אין ספק כי המועמד המועדף כיום למישרת עורך מבט, הוא ראש השולחן לענייני המרחב, אהוד יערי. מינויו הצפוי של יערי למישרת זו יש בה ויתור מצידו על שהות בת שלוש שנים ככתב הטלוויזיה הרדיו בלונדון, שהובטחה לו על-ידי טוביה סער כ"יוסף לפיד". יערי מוכן לוותר על כך כדי לשקם את מבט, ולהחזירה למצב שבה היתה עריכתה בידי יעקב אחימאיר.

יפנה אל האחריב, פנה לעיתונאים מיד עם מינויו, וביקש מהם להסתיר את קיר-בתו המישפחתית אל ראשי-הממשלה. מנ"ח הם בגין.

הסיבה לבקשתו של הלפרין: לא היה כל קשר בין דודו ובין מינויו לתפקיד. שבו זכה אחרי קרוב ל-20 שנות עבודה ברדיו. מה עוד שהוא נוגד באישיותו את כל מה שמייצג דודו, ראשי-הממשלה. הלפרין, דמות בזהמית ידועה בירושלים של שנות ה-60, כשהיה אחד מכוכבי תיאטרון החתגל שהופיע במועדון בכחוס הירושלמי, הוא אדם שיעקר עניינו בחיים מתמקד בתיאטרון, בתרבות, במוסיקה וביגידול חתולים.

אלא שאת קשר-ההתיקה לגבי קירבתו של הלפרין לראשי-הממשלה (עמנואל הוא בן-אחותו של בגין) הפר ראשי-הממשלה עצמו כאשר, במהלך שידור חי, אחרי הפצצת הכור הגרעיני העיראקי בידי מטוסי חיל-האוויר, אמר על גלי הרדיו: "לכן פניתי אז אל בן-אחותי, עמנואל, ברדיו..." הכרות, שהביכה עד למאוד את בן-האחות הצנוע.

השבוע הפיצה לישכת דוברת רשות-

מנהל-חדשות הלפרין מי הדוד?

השידור את תצלומו של עמנואל הלפרין (ראה תצלום).

פסקול

פאפאם? פאפו? פיפי!

ביום הרביעי האחרון תיפקד מנהלה החדש של הטלוויזיה, טוביה סער, ב-ארבעה תפקידים ברזומנית: כמנהל הטל-וויזיה, כמנהל בפועל של חטיבת-החדשות, כעורך בפועל של מבט וכמנהל-לילה-תורן של הטלוויזיה. ●● בשיבת המיכרזים, שהתכנסה למינויו של מנהל-הטלוויזיה, נערכה הפסקה אחרי הצגת מועמדותו של שלמה עבאדי. כאשר יצאו חברי-הוועדה, שאל נציב התלונות של רשות-השידור, ארי אבנר, האבמטס פאפאם (קריאת הקרדינל אחרי בתירת האפיפיור: "יש לנו אב"ו) או האבמטס פאפו? תוך שהוא מרמו לשמו של אהרון פאפו, שישב בוועדת-המיכרזים. חבר אחר של הוועדה, דניאל ברוך, השיב לו תוך שהוא ממחר לחדר השי-רותים: "האבמטס פיפי!" אחרי סיום המיכרזים שבו נבחר סער כמנהל הטלוויזיה, מיהר אל הדרו בחטיבת-החדשות וניסח את ההודעה על מינויו, ששודרה באותו ערב בטלוויזיה. סער, שאינו נוהג לש-הות בירושלים כימי שיש, יצא אחרי הצהריים בדרכו לתל-אביב. בדרך עסקה אותו מכוניתו של מנכ"ל הרשות, יוסף לפיד שהטרמפיסטים בה היו אהובי-מרון אהרון פאפו וסגן היו"ר, עו"ד מיכה ירון. שתי המכוניות עצרו בשולי הדרך, סער ובחוריו יצאו מהמכוניות, לחצו ידיים, אמרו: "געמאכט אגעשפט" (באדיש: "עשינו עסק"). ●● מיתקפה קשה על הטלוויזיה באה בשבוע שעבר מצד יו"ר ועדת-ההינוך של הכנסת, ח"כ אורה נבירי, שהישוותה את יומן הש-בוע לטלוויזיה החובית של ברית-המוע-צות. שבה היא ביקרה לאחורונה: "יש קצת מים, קצת סמך ורטהיימר, אין בעיות, אין אבטלה. זו אחת הטלוויזיות הכי משממות בעולם..." ●●

רדיו

בן-אחותי עמנואל!"

לפני קרוב לשנה נכנס לתפקיד מנהל חטיבת-החדשות של קול-ישראל עימנואל אל הלפרין, מוזיקאי העובדים במחלקה זו. הלפרין, דמות צנומה וצנועה, איש-עבודה המחמיר בדרישות מעצמו בטרם

עמוד האש, בכביש ירושלים

מינויו הצפוי של הפרשן המדיני של הטלוויזיה אלימלך רב, כמנהל חטיבת-החדשות עשוי ליצור מצב אבסורדי של ניהול שידורי תחנת-הטלוויזיה, הממוקמת בירושלים, בידי תל-אביבים. מנכ"ל רשות-השידור, יוסף לפיד, המתגורר בתל-אביב, מגיע מדי בוקר לירושלים במכונית הנהוגה בידי הנהג. מנהל-הטלוויזיה החדש, טוביה סער, מתגורר אף הוא בתל-אביב. עבור סער שכרה הנהלת רשות-השידור דירה בשכר חודשי של 250 דולר (במשך קרוב לשנה התגורר סער במלון הילטון, בשכר חודשי של 650 דולר). סער התחייב, אחרי מינויו לתפקידו הקודם, להעתיק את מגוריו לירושלים, אך לטענתו לא מצא דירה ירושלמית חליפה לדירתו התל-אביבית. המישנה-למנכ"ל, שלמה עבאדי, מתגורר בכפר-סבא, ומגיע מדי בוקר לעבודתו בירושלים ברכבו הפרטי. בלילות שבהם הוא נאלץ להישאר בירושלים, לו עבאדי בבית-מלון. המנהל החדש של מחלקת-התוכניות, צבי ("צביקה") שפירא, עבר רק באחרונה להתגורר בוולה חודשה בכפר-סבא, ויהיה עליו להגיע מדי בוקר מהשפלה למקום עבודתו כבניין הטלוויזיה בירושלים. מינויו של אלימלך רב כמנהל מחלקת החדשות יכפיל את מספר נסיעותיו השבועיות של האיש, שאף הוא תל-אביבי, בכביש ירושלים-תל-אביב. אמר אחד מאנשי ועד-עובדי-החדשות: "את הסכומים שרשות-השידור משקיעה באוקטן 94 בכביש ירושלים-תל-אביב ניתן היה להשקיע כל שנה בהפקת חצי סידרה בסדר-גודל של עמוד האש!"